

Ondernemende houding, studiejaar (1.3)

Stap 1: Betekenisvolle situatie

Ik ben iemand die graag werkt met duidelijkheid en structuur. Ik houd er niet van om dingen op het laatste moment te doen, want daar krijg ik veel stress van. Toch verliep Project10 totaal niet zoals ik had gehoopt. Er was geen overzicht, we liepen achter met de weekopdrachten, en uiteindelijk moesten we alles in de laatste paar dagen nog doen.

Wat ik eigenlijk wilde bereiken, was dat we netjes op schema zouden werken en dat iedereen zijn taak op tijd zou afronden. Ik hoopte dat we een goed eindproduct zouden hebben en zonder stress aan de deadline zouden komen. Maar ik merkte dat niemand initiatief nam om de taakverdeling goed te verdelen en er deadlines bij te zetten. Ook ik niet. We hadden meestal wel een taakverdeling, maar iedereen stelde het uit tot het laatste moment. Daardoor liep het helemaal mis.

Stap 2: Terugblikken op het handelen

Tijdens Project10 werkte ik samen met Julian, Jesse, Joshua en Sem Struijs. We hadden geen duidelijke planning en maakten geen afspraken over wie wat zou doen. De weekopdrachten werden vaak te laat of slordig ingeleverd. En vlak voor de deadline moest Sem nog snel de hele PowerPoint maken. Die had hij uiteindelijk net een paar minuten voor de deadline af. Hierdoor moesten we de PowerPoint eigenlijk meteen inleveren en konden wij deze niet meer controleren.

Toen ik hem later bekeek, schrok ik. Er stonden geen hoofdletters in, het zag er rommelig uit en de vormgeving was heel slecht. (zie bewijsstuk) Ik was echt gefrustreerd en baalde ervan dat we het zo hadden aangepakt. Maar ik besepte ook: dit was onze eigen schuld. We hadden geen structuur, geen taakverdeling en niemand nam de leiding.

Op dat moment voelde ik sterk dat ik dit in het volgende project niet meer zo wilde doen. Ik dacht: als niemand het doet, dan doe ik het voortaan gewoon zelf. Want dit werkte duidelijk niet.

Stap 3: Bewust worden van essentiële aspecten

Wat ik hiervan heb geleerd, is dat ik het beste werk als er duidelijkheid en structuur is. En als dat er niet vanzelf komt, dan moet ik het zelf creëren. Het probleem in Project10 was dat niemand het overzicht bewaakte, dus gebeurde er niks, en kwam alles op het laatste moment.

Ik merkte ook dat ik me daar slecht door ging voelen: veel stress, frustratie, en uiteindelijk ook ontevredenheid over ons werk. Ik heb ingezien dat ik liever het voortouw neem en alles goed regel, dan dat het zo'n rommeltje wordt als in Project10.

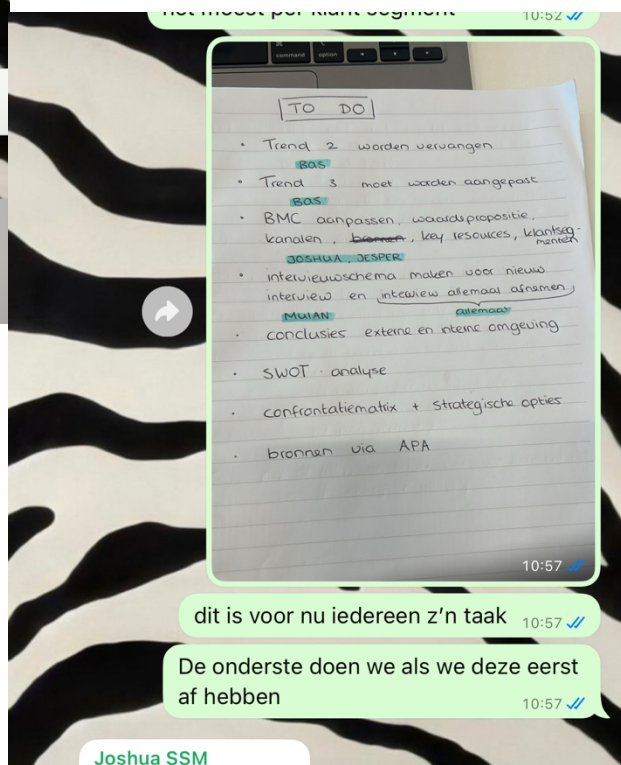
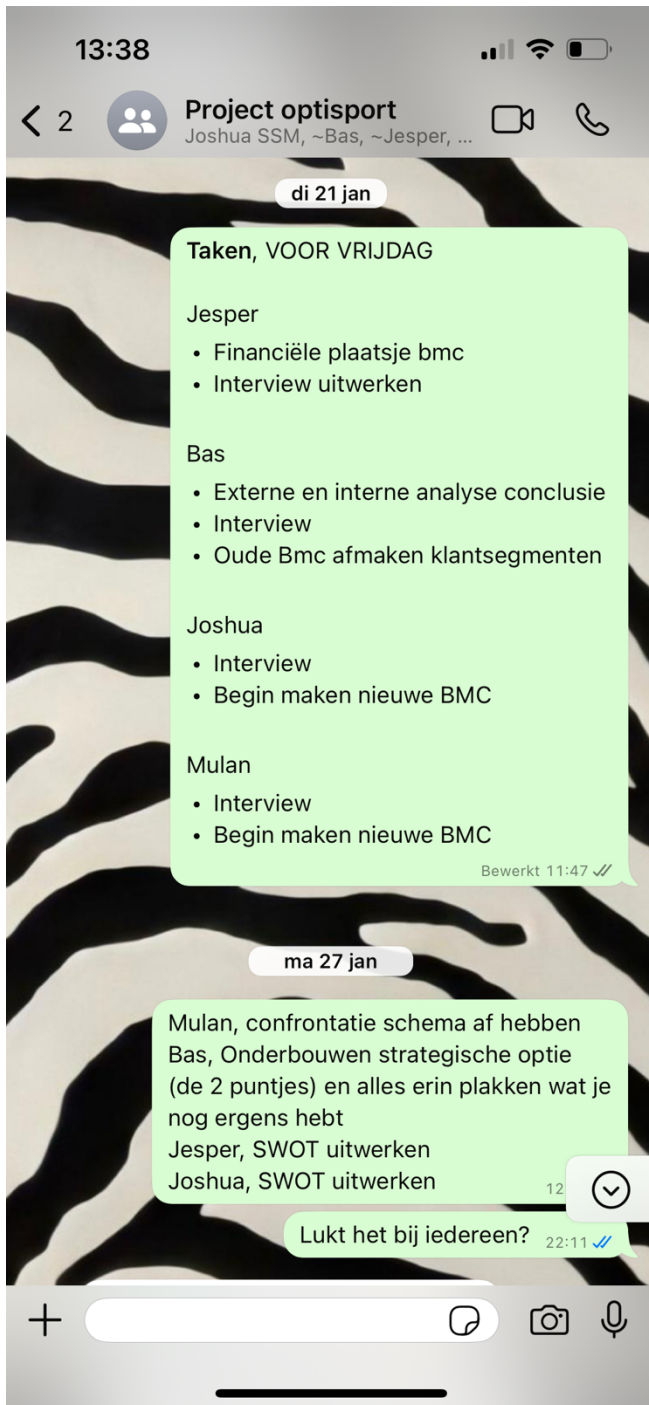
Van deze fout heb ik juist geleerd: ik wist dat ik het voortaan anders wilde aanpakken.

Stap 4: Formuleren van handelingsalternatieven

Ik had kunnen doorgaan zoals bij Project10: afwachten en hopen dat het goedkomt. Maar ik koos ervoor om het anders te doen. In Project20 en Project30 heb ik meteen vanaf het begin initiatief genomen. Ik maakte duidelijke takenlijsten en deelde die in de groepsapp, met erbij wie wat moest doen en wanneer. Ook stuurde ik regelmatig berichten om te vragen hoe het ging bij de anderen, of ze nog hulp nodig hadden en of ze op schema lagen. (Zie bewijsstuk) Dit zorgde niet alleen voor rust bij mijzelf, maar ook bij de anderen. Ik kreeg zelfs terug dat ze het fijn vonden dat ik dat deed. Het gaf hun ook overzicht en duidelijkheid. Doordat we beter samenwerkten en afspraken nakwamen, waren we op tijd klaar met de opdrachten en deadlines. Geen stress meer op het laatste moment. Daar ben ik best trots op. Voor de toekomst neem ik me voor om dit soort situaties meteen aan te pakken. Als ik zie dat er iets niet goed loopt, durf ik nu actie te ondernemen. Dat voelt professioneel en geeft een goed gevoel.

Bewijsstukken

Ondernemende houding, stage (2.1)

Stap 1: Betekenisvolle situatie

Voor mijn stage moest ik op zoek gaan naar een geschikte stageplek. Alleen stelde ik dit veel te lang uit. Ik schoof het steeds voor me uit, waardoor ik uiteindelijk nog maar vier weken had om alles te regelen. Mijn doel was om zelfstandig een leuke en passende stage te vinden, maar ik had het mezelf onnodig lastig gemaakt. Ik wilde gewoon snel iets vinden en zorgen dat ik alles op tijd in orde had, maar doordat ik zo laat begon, bracht ik mezelf in de problemen.

Stap 2: Terugblikken op het handelen

Toen ik uiteindelijk écht begon met zoeken, ging ik langs bij Padel City aan de Rotterdamseweg. De manager was er toen niet, maar ik kreeg wel zijn nummer van een medewerker. Ik stuurde hem diezelfde dag nog een berichtje. Ik ging hier verder helemaal niet achteraan en toen kreeg ik pas twee weken later reactie: hij wilde graag met me in gesprek. (zie bewijsstuk) Dat gesprek verliep goed, en hij gaf me een hand en zei dat ik daar kon stagelopen. Ik was super opgelucht en blij dat het eindelijk geregeld leek.

Maar precies een week voor de deadline van het stageformulier kreeg ik ineens een telefoontje van hem: hij was vergeten dat er al twee andere stagiairs in die periode zouden starten, waardoor er tóch geen plek meer voor mij was. (zie bewijsstuk) Ik schrok, voelde veel stress en paniek, maar dit keer besloot ik niet weer te gaan uitstellen. In plaats daarvan ben ik de volgende dag meteen op mijn fiets gestapt en langs verschillende bedrijven gegaan.

Na vijf keer “nee” te hebben gehoord, begon de moed me een beetje in de schoenen te zakken. Ik ging nog langs bij Plaza Padel in Rijswijk, maar ook daar was geen plek. Toen ben ik via Google Maps gaan zoeken naar andere sport- of recreatieplekken in de buurt, en zo kwam ik bij Monkey Town terecht. Het leek me eigenlijk helemaal niets, maar ik ging toch naar binnen. Ik werd uitgenodigd voor een gesprek en daarna kreeg ik te horen dat ik daar stage kon lopen.

Stap 3: Bewust worden van essentiële aspecten

Door deze situatie werd het voor mij duidelijk dat ik echt iets heb geleerd van mijn eerdere fout. In het begin had ik het zoeken naar een stage te lang uitgesteld, waardoor ik mezelf in een lastige situatie bracht. Maar toen Padel City op het laatste moment afzei, ben ik juist direct in actie gekomen. Dat liet mij zien dat ik ervan had geleerd en wist dat ik dit keer geen tijd had om te wachten of te twijfelen.

Ik ontdekte ook dat ik in stressvolle momenten goed kan schakelen en het initiatief durf te nemen. In plaats van in paniek te blijven hangen, ging ik meteen zelf op pad om een oplossing te vinden. Daarnaast leerde ik dat je niet altijd vast moet houden aan wat je het liefst wil, soms moet je praktisch denken en gewoon doen wat nodig is. Monkey Town leek me in eerste instantie niet leuk, maar ik ging er toch heen en regelde daar mijn stage. Daar ben ik achteraf trots op. Ook ben ik trots op het feit dat ik alles helemaal zelf heb geregeld, zonder dat er iemand 'een goed praatje' voor me deed en dat ik zo aan een stageplek ben gekomen. Ik ben helemaal zelfstandig aan deze stageplek gekomen.

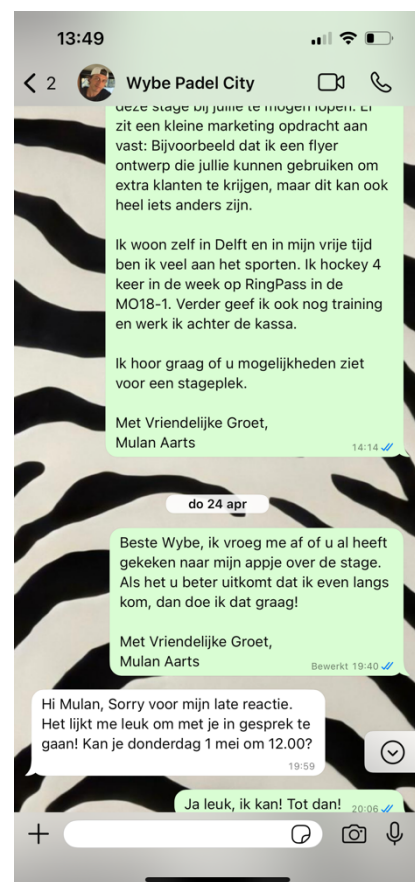
Deze ervaring heeft mij laten zien dat ik in moeilijke situaties niet opgeef, maar juist doorpak.

Stap 4: Formuleren van handelingsalternatieven

Achteraf gezien was het slimmer geweest als ik in de eerste instantie eerder was begonnen met zoeken. Dan had ik misschien zonder stress en met meer keuze een stage kunnen regelen. Die fout heb ik echter niet twee keer gemaakt: toen Padel City toch afzei, greep ik direct in.

Voor de toekomst neem ik me voor om dingen die belangrijk zijn, niet langer uit te stellen. Ik heb gemerkt dat ik in staat ben om snel en zelfstandig te handelen, maar ik wil mezelf die stress liever besparen. Het belangrijkste wat ik heb geleerd, is dat ik kan vertrouwen op mijn eigen initiatief en doorzettingsvermogen. Dat past goed bij een ondernemende houding, en daar ben ik trots op.

Bewijsstukken

Algemene ontwikkeling en reflectie (3.2)

Ondernemende houding

Wat betekent ondernemend voor mij?

Ondernemend zijn betekent voor mij dat je initiatief toont, verantwoordelijkheid neemt en niet afwacht tot iemand anders het doet. Je ziet kansen en durft actie te ondernemen, ook als je nog niet precies weet hoe iets moet. Het gaat om actief meedenken, zelf dingen regelen, doorzetten en stappen durven zetten ook als iets nieuw of spannend is.

Ambitie

Mijn ondernemende houding komt vooral goed naar voren in situaties die ik leuk of belangrijk vind. Een goed voorbeeld daarvan is hockey. Daar wil ik mezelf steeds verbeteren, stel ik doelen en haal ik motivatie uit het proces. In het begin van het studiejaar merkte ik dat ik diezelfde drive niet voelde bij schoolvakken die ik minder leuk vond. Toen dacht ik al snel: "Een 5,5 is ook prima." Dat bleek bijvoorbeeld bij het vak Onderzoek¹⁰, waarvoor ik een dikke onvoldoende haalde. Ik stelde het werk uit, vond het niet interessant en een beetje vaag. Uiteindelijk had ik hier ook nauwelijks voor geleerd. Dit zorgde er dus voor dat ik een 3,4 terugkreeg. (zie bewijsstuk)

Door het jaar heen besepte ik dat ik die houding moest veranderen. Ik vind schoolopdrachten nog steeds niet allemaal leuk, maar ik kan me er nu beter toe zetten. Als ik eenmaal begin, doe ik het ook echt serieus. Zo heb ik bij de onderzoek toetsen daarna alleen nog maar goede cijfers gehaald. Ik heb geleerd om óók gemotiveerd te blijven bij dingen die minder vanzelf gaan.

Doorzettingsvermogen

Ik wil meestal graag afmaken waar ik aan begin, ook als het lastig wordt. Toch merkte ik dat dit niet altijd lukt, vooral als ik de zin of het nut niet meer zie. Een voorbeeld daarvan is het project Optiesport. In het begin was ik enthousiast, maar toen het moeilijker werd en ik het saai begon te vinden, zakte mijn motivatie weg. Ik snapte het project niet goed en daardoor haakte ik langzaam af.

Achteraf vond ik dat zonde, want het past eigenlijk niet bij me om iets half te doen. Ik heb daarvan geleerd dat doorzettingsvermogen niet alleen draait om motivatie, maar ook om discipline. Sindsdien probeer ik door te zetten, ook als ik ergens geen zin in heb.

Bijvoorbeeld bij CMV30, waar we een website moesten maken met allerlei ingewikkelde trucjes. We moesten gebruik maken van allerlei trucjes en je website moest SEO en

google-proof zijn. Ik vond dit super ingewikkeld en snapte er eerst helemaal niks van. Maar toch heb ik doorgezet. Ik heb veel hulp gevraagd en heel veel uitgetest, voordat ik uiteindelijk iets goeds heb neer kunnen zetten. Het kostte me heel veel moeite, maar ik kreeg uiteindelijk ook wel een 8 terug. Doordat ik nu beter besef dat even doorbijten ook beloond wordt, is mijn doorzettingsvermogen sterker geworden.

Initiatief

Buiten school neem ik van nature veel initiatief. Ik ben vaak degene die zegt: "Ik regel het wel." Dat gaat dan vanzelf. Binnen school vond ik dat aan het begin van het jaar moeilijker. Als ik niet precies wist wat ik moest doen, bleef ik liever even afwachting. Vooral in projectgroepen liet ik het initiatief vaak aan anderen over, omdat ik bang was om het fout te doen.

In de loop van het jaar ben ik hierin gegroeid. Tijdens het project van DAKA nam ik vaker zelf het voortouw. Ik stelde voor om eerder samen te komen, deelde ideeën, stelde vragen aan de docent en zorgde voor de duidelijke taakverdeling. Dat gaf me vertrouwen. Ook bij andere groepsopdrachten pak ik nu sneller iets op, ook als ik nog niet 100% zeker weet hoe ik het moet doen. Dat is voor mij een belangrijke stap geweest in mijn ontwikkeling.

Zelfstandigheid

Buiten school ben ik vrij zelfstandig. Maar aan het begin van dit studiejaar vond ik het moeilijk om alles goed te overzien. Op de middelbare school was het veel gestructureerd, hier moest ik ineens veel zelf uitzoeken. Daardoor miste ik in het begin soms opdrachten of kwam ik onvoorbereid in de les.

Toen ben ik begonnen met het bijhouden van een agenda, en dat heeft me enorm geholpen. Ik schrijf nu bijna altijd op wat ik wanneer moet doen en bereid lessen beter voor. Dat geeft rust in mijn hoofd en overzicht. Inmiddels kan ik veel zelfstandiger werken dan aan het begin van het jaar, en daar ben ik trots op.

Mijn ontwikkeling dit jaar

Aan het begin van het jaar vond ik het lastig om binnen school ondernemend te zijn. Als ik een opdracht niet interessant vond of niet goed begreep, stelde ik me vaak afwachting op. Ik nam minder initiatief en deed alleen wat nodig was. Maar gedurende het jaar is dat veranderd. Ik ben steeds vaker dingen gewoon gaan proberen, ook als ik nog niet alles wist. Ik merk dat ik gegroeid ben in mijn ondernemende houding in dit studiejaar.

Bewijsstukken

3,4

Onderzoeksvaardigheden 10 (SMMOND10J1)

TOETS-1 (weging 1)

2 oktober 2024